

There are no translations available.

Бувають ночі темні, наче нетрі,
Коли сказати серцю треба — цить!
Бо ж видно із Говерли та з Ай-Петрі,
Що в центрі України щось горить.

То над Збручем стоїть несамовитий
Вогонь, як дух, прип'ятий до стовпа.
Вогонь! Горить бензиною облитий
Роман Шухевич, командир УПА.

Вже тих нема, що мертвого палили,
Гарячий попіл висипали в Збруч,
Щоб не воскрес, не вийшов із могили,
Не взяв відомсти зброю обіруч.

А він горить! Тріщать кістки, як дрова,
І серце палахтить, немов свіча.
На тім вогні палає наша мова,
Гартується, подібна до меча.

Вже тих нема, що той вогонь розклали,
Та ні! Подумай, подивися в ніч, -
В пільмі очима блимають шакали,
Потворні створи імперських сторіч.

Вони чекають попелу і тліну,
Щоб замести сліди НКВД,
А він горить і гріє Україну,
Коли на неї льодовик іде.

А він горить і не стає золою,
І не чорніє мученицька плоть,
І над його душею золотою
Ридає подивований Господь.

Бувають ночі... Страшно бути в хаті.
Виходжу й бачу над Збручем вогонь.
То він горить на сталінській цераті,
І піт стікає з обгорілих скронь.

Тернопіль, 20 травня 2007 року